

VI. évfolyam 1. sz.

2012. HÚSVÉT

EVANGÉLIKUS ÚJSÁG EVANJELICKÉ LISTY

A Tótkomlói Evangélikus Egyházközség lapja

Časopis Evanjelického cirkevného zboru v Slovenskom Komlóši

„Isten abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, mikor bűnösök voltunk” (Róm 5,8)

BÉKESSÉG NEKTEK!

„Maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: Békesség nektek!” (Lukács 24,36)

Béke. Minden ember szíve ez után vágyakozik. Békében élni a családban, békében élni a környezetünkben élő emberekkel, iskolában, munkahelyen, békében élni a szomszédokkal. Vágyunk a külső békére, de szeretnénk, talán sokkal erősebben, belső békére is lenni: megbékélni önmagunkkal, környezetünkkel, Istennel.

A világ, melyben élünk sokszor úgy tűnik a békétlenség korát éli. Dúlnak a háborúk, emberek szenvednek az életben maradásért, a mindennapi kenyérért és vízért, küzdenek állásukért, küzdenek családjukért, szereteteikért. Keresik a békességet önmagukban, a lelki egyensúlyt, mely igazán jóvá tudja tenni a mindennapokat. Mindannyian keressük a békét, és sokan nem találjuk. Keressük a megnyugvást, de egyre nyugtalanítóbb dolgok történnek. Ekkor, valahol a távolból felszendül egy mondat: „Békesség nektek!”

Hol ez a békesség? Oly sokszor, nem is érzünk belőle semmit, pontosabban, legtöbbször csak a hiányát fedezzük fel, amikor úgy érezzük, nincs rendben semmi se körülöttünk, amikor a szívünkben háború dúl. Megbántottak. Megbántottam más. Elvesztettem valakit. Elhagytak. Nem sikerült. Egyedül vagyok. Életünk mélypontjai, melyben úgy érezzük, nem ragyog ránk, a napsugár. Ismét megszólal az ismert hang: „Békesség nektek!”

Hol, mégis hol van itt a békesség? Mit tegyek, hogy elérjem? Vonuljak ki a világból? Éljek egy szigeten? Legyek szerzetes? Végezzek légző gyakorlatokat? Fussak ki az életemből?

Tavaszi, péntek délután volt. A természet újjáéledni látszott, mindenből frissesség, üde illat áradt. Látszólag kézzelfoghatóvá vált az élet. Egy férfi viszont épp halálára készült a szenvedésekkel teli keresztfán. Éled a természet, pedig ő halni készül. Szenved. Mit neki már a lány illat? Mit neki a madárcsicsergés? És hirtelen, minden elhallgat, beborul az ég is. A fényes nappal sötétségre változik. A férfi kínjai megszűnnek. Meghalt. Egyedül. Kítaszítottan, mint egy gonosztevő. Itt hagyta azt a világot, melybe ő az örömet, a jószágot és a békét hozta. Azt a világot, mely képtelen volt befogadni őt, a legteltesebb békességet.

Elment, és a világ sötétség borult.

Életünkben is sokszor nagy a sötétség. Egyedül vagyunk. Szenvedünk, akár érdemtelenül is. Úgy érezzük, magunkra maradtunk. Bántanak mások. Aggaszt szeretteink sorsa. Életünk nagypéntekei ezek, mikor úgy érezzük úrrá lesz minden a sötétség és a reménytelenség, melyből talán nincs is kiút.

Tavaszi, vasárnap hajnal volt. A nap első sugarai megtörték a fák harmatcseppjein. A levegő friss, megszólalnak a hajnal elsődolos hírnökei. A sötétséget egyre visszább szorítja, majd pedig

Malva Attila grafikája

teljesen legyőzi a fény. Minden csendes, minden békés. Csak néhány asszony siet egy jelöletlen sír felé. Kosarukban illatos kenetet visznek és puha, fehér vásznat. Léptük a harmatos, selymes fűvön szinte nesztelen, csak halk beszélgetésükből lehet érezni szomorúságukat. Megérkeznek a sírhoz, és ezzel a csend is megszűnik. Sikoltozás és jajveszékélés hallatszik. Az addig csicsergő madarak ijedten felfröppennek. A kő, mely a sír száját fedte be, már nincs a helyén. A sziklába vésett nyílás, üresen tátong. Az asszonyok megremülnek: ellopták, valaki elvitte őt. Benéznek a sírba, de a testet, a megverettet, megkínzott és kivégzett férfi testét már nem látják. Eltűnt. Már halála is megrázta őket, most pedig, hogy teste sem maradt meg, teljesen kétségbe estek. A gyász, a félelem, a düh és a szomorúság egyszerre kavargott bennük. Megfordultak, hogy visszainduljanak a városba. Ismét csend borult a tájra. Maguk elé nézve lépkednek. Nem érzik sem a friss illatokat, sem a fény sugarat, mely egyre melegebben süt arcukra. Megállnak. Hirtelen nem tudják miért, de egyszerre megtorpannak. Eddig lesütött tekintetük, most felnéz, egyenesen előre. „Békesség nektek!” Ismerős hang, ismerős arc. Ez lehetetlen. Meghalt. Láttuk. Ott voltunk, amikor sírba tették, amikor a roppant nagy követ rátopták a sziklavájat bejaratára. És láttuk azt is, hogy teste eltűnt. Vajon a fáradság, a virrasztás, a kimerültség játssza veünk ezt a játékot? Nem. Ez valami más.

Béke. Már érzem. Átjárja testemet, lelkemet egyaránt. Nem félek többé, szívemben remény sugara csillog. Béke, melyet még sosem éreztem. Ez valóban Ő. A názáreti Jézus. „Békesség nektek!”

Ferenczi Ágnes, teológus hallgató

*Minden kedves olvasónknak áldott feltámadási ünnepet kíván a
Tótkomlói Evangélikus Egyházközség*

KÁZEN

VEĽKU NOC

„Obkľučuješ ma zôkol-vôkol, svoju dľaň kladieš na mňa.“
Žalm 139,5

Milé sestry a bratia v Pánovi!

Byť obkľúčený zo všetkých strán asi nie je nič príjemného. A zväčša sa slovo obkľúčiť spája s negatívnou situáciou v boji, vo vojne, na úteku pred nepriateľom. Žalmista Dávid toto slovo vo svojich žalmoch skôr vyslovuje v negatívnom zmysle a zrazu si čítame jeho 139 žalm a on vyjadruje svoj obdiv a oddanosť a svoju vieru a svoju malosť pred svojim Pánom v takejto modlitbe: Obkľučuješ ma zôkol-vôkol... svoju dľaň kladieš na mňa.

Aké úžasné slovné spojenie: „zôkol-vôkol“! Ak by sme chceli, aby mu rozumeli aj deti, asi by sme to museli povedať nejakým iným spôsobom. Snáď – zo všetkých strán. Spredu, zozadu, z boku, zhora i zdola, možno aj z vnútra. Ale si my môžeme jednoducho povedať zôkol-vôkol som obkľúčený svojim Bohom. Keď si to uvedomíte, možno na chvíľu pocítite akési prekvapenie, až ľaknutie, ale určite príde aj pocit úľavy, pokoja:

...Som obkľúčený svojim Pánom zo všetkých strán...on ako môj Pastier, ako môj dobrý pastier, ktorý ma pozná po mene, ma vedie vo svojej láske, vie o každom mojom nádychu a výdychu, vie o mojej myšlienke a o slove, ktoré ešte nemám ani na jazyku...kráča predomnou, vedie ma na zelené pastvy a k osviežujúcim vodám...je nado mnou a kladie na mňa svoju dľaň vtedy, keď ja kráčam temným údolím života...je vedľa mňa a sprevádza ma po všetky dni môjho života...a je podomnou a nesie ma na svojich ramenách až tam domov...Pán Ježiš nás obkľučuje zôkol-vôkol, zo všetkých strán...

Tak často sa bojíme svojich včeraškov, svojich spomienok. Lebo sú tam aj prehry a nie je ich málo. Naše chyby, to ako sme sa znemožnili, to ako sme boli príčinou, že ten druhý plakal...Niekedy máme pocit, že naše spomienky sú ako pokazená gramofónová platňa. Myšlienky stále preskakujú, a znova a znova opakujú to isté: ako si mohol, ako si len mohla...? Ale Pán ma obkľučuje zôkol-vôkol, je za mnou, Svoj kríž postavil medzi mňa a moje prehry, a vraví mi: dúfaj, odpúšťajú sa ti hriechy. A zoberie tú pokazenú platňu a rozbije ju o skalu Golgoty. Pretože už niet odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježiši (Rm 8,1)

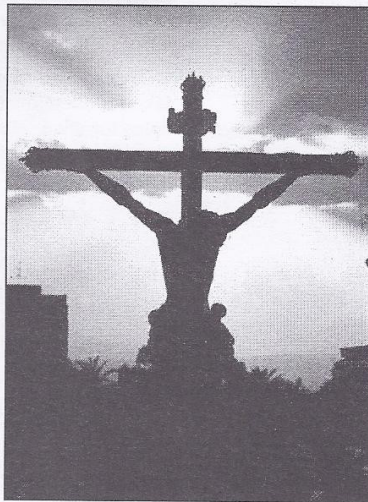
Bojíme sa aj toho, čo je vedľa nás. Sú tam spoluputujúci. Máme ich tak radi, ale prečo je tak ťažké ukázať im to. A sú tu i takí, ktorých nemáme radi, zraňujú nás a my ich. A bolí to. Začínáme sa pretvarovať. Hráme si svoju rolu. Uzatvárame sa. Ale Pán ma obkľučuje zôkol-vôkol. Je vedľa mňa. Staví sa medzi mňa a mojich

spoluputujúcich, rozstriháva zlé vzťahy s ľuďmi, ktorí sú so mnou späť a umýva rany. Staví sa medzi mňa a každého človeka, ktorého stretávam, aby som najprv stále zbadal jeho a potom až ich, aby som ľudí videl jeho očami a jeho možnosťami. Aby som videl, že aj ich biedu môj Pán vyniesol na svoj kríž. A chce, aby sa títo ľudia dozvedeli, že ich miluje rovnako, tak veľmi ako mňa. Veď nám vraví: Ako som vás ja miloval, tak aby ste sa aj vy vzájomne milovali. Jn 13,34

Ako veľmi sa bojíme budúcnosti. Veľakrát sa nám javí ako súmrak, tak často za jediný deň, v nás naša budúcnosť vyvoláva otázky. Ako to bude s našou krajinou? Aké budú tieto naše deti, keď vyrastú? Aký bude svet, keď budú dospelí a my starí, alebo keď tu už vôbec nebudeme? Ako ustojí svet tento svoj krach, v ktorom sa ocitá a tieto svoje posledné dni? Ako to bude s mojou rodinou, s mojím manželstvom, so mnou? Ale Pán ma obkľučuje zôkol-vôkol, je predomnou.

Máme strach aj zo samých seba, občas sa desíme svojich myšlienok, svojho srdca...Tak veľa špinavého je v nás a stane sa, že zvoláme: Pane, urob niečo! zmiluj sa! Obkľučuje ma zôkol-vôkol... Je Pán aj vo mne? Klope na moje dvere, otváram mu? Chce vojsť a vystrojiť slávnosť. Prijímam ho? Je mojím Pastierom naozaj? Nezostal len kdesi v 23-ťom žalme? Je môj Spasiteľ - keď zomrel aj za mňa? Je mojou silou a mojím chválospevom? Alebo to viem len tak dobre zahrať? Amen

Attila Szpisák, farár

Juraj Dolnozemský:
Veľkonočné otázky...

Veriaci,
sme zamyslení ľudia!
Túžia v nás sviatky
viazané minulosťou!

Vedú nás spomienky,
... ktoré
vyzývajú duše.
Svedomiu
nežné otázky kladú!

Ukrižovaný Kristus
z mŕtvych vstal
slovo, pravdu chváľ!

Dejiny oslovujú,
časy poisťujú,
túžby sprevádzajú!

Smrteľných osudy
pre nádeje si
silu prosia!
Nech vládne
vôľa Božia!

Viera budúcnosť
- naplní!
Modlíme sa za mier,
za pokoj!
Aby požehnaný bol
sviatočný stôl!

V Slovenskom Komlóši 13. marca 2012

GYÜLEKEZET

KÖZÖS ÉRDEK

Egyházközségünk lapjának V. évf. 5. számában, amely 2011 karácsonyán jelent meg, gyülekezeti lelkésziünk már írt néhány gondolatot a presbitérium jelöléséről, választásról, és magáról a presbiterségről. E cikkeket olvasva, a gyülekezet tagjainak volt idejük átgondolni az ezzel járó feladatokat, hiszen az előző presbitérium megbízatása lejárt és most került sor a 6 évenkénti tisztújításra.

A törvény előírásait figyelembe véve 2012 január közepén a 3 fős jelölőbizottság megkezdte munkáját. Gyülekezeti tagjaink jelöléseiket február 16-áig adhatták le. Az értesítéseket követően több jelölt - megköszönve a bizalmat - nem vállalta a felkérést.

***

A választások március 4-én zajlottak le, minden zavaró körülmény nélkül. Így állt össze a majdnem felére csökkent létszámú presbitérium: 7 fővel, 3 tisztségviselővel, 1 évre megbízott felügyelővel, és a gyülekezet lelkészével.

Véleményem szerint nem az számít, hogy hány fős a presbitérium, hanem, hogy annak tagjai építő munkát végezzenek a gyülekezeten belül. Örömmel tölt el, hogy 3 fiatal taggal bővülünk, akiket úgy szólított meg az ige, hogy Isten szolgálatába álljanak.

Felemelő érzés volt a március 11-ei ünnepélyes iktatás.

A 417 sz. énekből idézek:

*„Azért hozzád könyörgök untalan:
Fogadj be, tisztíts meg, könnyíts meg,
Lelkem orvososa, kérlek enyhíts meg!”*

Esküt tettünk, majd Szpisák Attila gyülekezeti lelkész által áldásban részesültünk:

A jelenlegi presbitérium a következő tisztségviselőkből és presbiterekből áll:

- Lelkész:	Szpisák Attila
- Megbízott felügyelő	Csete Imréné
- Számvevőszék elnöke	Francziszi Jánosné
- Jegyző	Hrionák Mihály Balázs
- Kántor	Kmetykó Pálné

Presbiterek:

Baczovszki Pál	Rusznák Sándor
Benyó Pál	Schnetterné Lóczi Ilona
Kmetykó Pál	Szabó Tamás

Kmetykó Pálné, Kmetykó Pál, Schnetterné Lóczi Ilona, Baczovszki Pál, Szpisák Attila, Csete Imréné, Benyó Pál, Francziszi Jánosné, Szabó Tamás, Hrionák Mihály Balázs a képről hiányzik Rusznák Sándor

Ezen a napon lelki erőt meríthettünk egy ajándékba kapott könyv által, melyben presbitertársak, és lelkészek írásai, imádságai vannak Szabó Lajos szerkesztésében.

Ha kétségek is merülnek fel bennünk, hinnünk kell csapatunk eredményességében, a közösség erejében, a közös érdekek megtalálásában. Szolgálni vagyunk hivatottak, Istentől elegendő erőt kapunk a problémák, tennivalók megoldásához.

Feladatunk gyülekezetünk életét, intézményeink működését segíteni, felügyelni, ellenőrizni. Szem előtt kell tartanunk a közösség javát, épülésünk nem néhány ember ügye, hanem minden keresztyéné. Segítenünk kell, hogy az ige kerestül mások is rátaláljanak a Jézusban rejlő szeretetre.

Alkalmasságunkat kegyelemnek tekintjük, Isten ajándékának, és ha az általa kijelölt úton haladunk, semmi nem állhat utunkba, a nehézségek sem tántoríthatnak meg.

Egy presbiter minden téren példamutató, hívő életet kell, hogy éljen.

„Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre, és jó cselekedetre buzdítsuk.” Zsid 10,24

Kívánom, hogy Isten áldása legyen a megválasztott presbiterek, tisztségviselők munkáján, gyülekezetünk lelkészének vezetésével. Köszönjük a szavazók bizalmát, hogy kapcsolatépítők lehetünk.

*Francziszi Jánosné
presbiter*

KÉTSÉGEK-KÉRDÉSEK A PRESBITERVÁLASZTÁS RÓL

Izgalommal és nagy várakozással vártam a tisztújító közgyűlést.

Evangélikus egyházunk 270 meghívót küldött azoknak a gyülekezeti tagoknak, akik befizették, az egyházfenntartói járulékot. A közgyűlésen azonban csak 81-en adták le voksukat. Kétségeim támadtak: hol vannak gyülekezeti tagjaink? Számos kifogást fel lehet hozni: hideg az idő, influenzajárvány van, stb. Ott, ahol főgnak a tagok, ott sivárrá, sőt üressé válik a gyülekezet. Ahol töretlen marad a kapcsolat Istennel, ott él és elevenedik. A mai - csupán személyes anyagi érdekek által vezérelt - világban szükséges, hogy Krisztus hordozói legyünk személyes és közösségi szinten is.

Gyülekezetünkben számos közösségi alkalom van, mindenki tetszése szerint választhat. Nőegylet, Ifi, Idősek klubja, Családi kör, Baba-mama kör, Szeretetszolgálat. Tagjainkat bevonjuk különböző szolgálatokba, ezzel is az odatarozás érzetét erősíthetjük meg. Kiváló alkalmaink a szeretetvendégségek, a karácsonyi ajándékok készítése, a templom takarítása és a belföldi, vagy külföldi egyházi programokon való részvétel. Gyülekezeti újságunkat számos helyre eljuttatjuk, ezzel is megszólítjuk és tájékoztatjuk azokat, akik nem, vagy csak ritkán látogatják alkalmainkat.

Mindig kényes kérdés az egyházfenntartói járulékok befizetése. Tudnunk kell, hogy az egyház többek között az emberek

önkéntes adományaiból él. Fontos minden évben pontosan befizetni a járulékot, mert így tudjuk segíteni a gyülekezetet céljai elérésében. Az a baj, hogy sokan nem érzik a készíttést, ha Isten ennyit adott, akkor nekem is adnom kell Istennek.

A hit képessé tesz arra, hogy a jelen küzdelmeiben az újjáteremtő Istennel együtt tudjunk fáradozni, küzdeni gyülekezetünk jövőjéért.

Schnetterné Lóczi Ilona
főszerkesztő

PRESBITERI VÁLASZTÁSOK UTÁN

Istenek hála az előző időszak jól zárult. Hosszú ideje békeség volt a gyülekezetben, a presbitériumban. A gazdasági eredmények biztatóak, akárhogyan is nézzük, mindenhol nyereségek vagyunk. A tartalékokat nem éltük fel, a költségvetéseket tartottuk. Annak ellenére, hogy gyülekezetünk területén nem kis mértékű beruházások történtek, tudtunk minden intézménynél és a gyülekezetben is tartalékolni. Bizunk benne, Isten megáldja a szorgalmas munkát!

Nagy tanulság, hogy sokkal alaposabbnak kell lennünk az elmúlt időszakhoz képest. Ez vonatkozik minden szolgálati területre. A gazdasági területen nem engedhető meg többé semmilyen pontatlanság, hozzá nem értés, vagy olyan magyarázkodás, hogy sajnos ezt nem tudtuk. Ezek a malőrök sajnos javíthatatlan károkat okoztak, amikkel még sokáig fogunk küzdeni, mire kijavítjuk. Természetesen a legnagyobb kár az a fajta veszteség, amit a hozzá nem értés okozott. Erre nincs sem magyarázat, sem mentség. Öröm, hogy ennek vége, öröm, hogy felismertük a hibákat, most a javításon a sor.

Gyülekezeti területen legnagyobb a meglepetés, hogy a régi nagy gyülekezetből csak 290 fő regisztrált a visszaküldendő lapokon. Ami biztató, hogy sok az új gyülekezeti tag, sok a fiatal. De nagyon sokan vannak olyanok is, akik elfelejtették vagy bármi okból nem fizették meg a gyülekezeti hozzájárulást. Őket kell most megkeresnünk, megtalálnunk, és a közösségbe vezetnünk.

/Értezt mellékelünk egy csekket az újságba, hogy akik nem tudnak előlenni a gyülekezetbe, azok is támogathassák közösségünket./

A gazdaság és a gyülekezeti rendszer elemzése után érdemes szólni arról is, hogy a lelki életről hogyan gondolkodunk. Engedjük-e tovább is, hogy a lelkész egyedül küzdjön a gyülekezet-építés örömeivel és üremeivel, vagy megerősítjük a lelkészek csapatát is további szolgálókkal, ahogy a többi területen tettük.

Az új presbitériumnak sok munkája lesz a közeljövőben. Át kell gondolni az intézmények működését, elsősorban a gazdaságosságot figyelembe tartva, majd meg kell foglalmazni a kö-

vetkező időszak stratégiáját, milyen eszközökkel tudjuk bennük leghatékonyabban szolgálni a krisztusi misszió lehetőségét. A sikertelen próbálkozásokat újra kell gondolni, azokat hatékonyabbá kell tenni, akár átszervezésekkel, újabb célokkal, új módszerekkel. Akár alázattal elismerni azt, ami nem megy azt nem erőltetni tovább minden áron. Az új lehetőségeknek pedig teret engedni.

Nagyon fontos a gyülekezetünk területén való szemléletváltás. A város az város, lehet pl. pletykás, lehet rosszindulatú, lehet itélkező. De egy keresztyén közösségben végre véget kell vetni a másik letaposásának, a másik semmibe vételének, a folytonos sértődésnek, a másik háta mögötti kibeszélésének, és a negatív megjegyzések hangoztatásának. Ennek, egy keresztyén ember életében egyáltalán nincsen helye. Aki ezeket az eszközöket di-rekt használja, másokkal éreztetni, annak nincs joga magát Krisztus követőnek, azaz keresztyénnek mondani. Egy keresztyén közösség tagjainak a krisztusi tanításon, pl. a tékozló fiú történetén kell szocializálnia, nevelkednie és nem a bűneiben mocskoló-dó világot követve beállni a sorba, és a megaláztatottat még jobban megtaposni. Hiszen ha saját portánkon szétnéznénk vajon mit találnánk? Illegális dolgokat, súlyos büntetésekkel, nem megfelelő munkabírást, ezért munkanélküli ítéletet, ronda családi viszályokat; testvér konfliktust, házasságtörést, házasság nélküli paráznságban élést, sorolhatnánk...

Közösségünk keresztyén közösség. Ez a fontos tény. Tehát, Krisztus jelenti az alapot. Az Ő mércéjével kell tájékozódunk, amely a másik feltétlen elfogadása, és szeretete. De ha valaki nem akar ezzel élni, akkor az elengedés is benne van. Hiszen a közösséget romboló, sértődöttet játszó magatartás nem egyeztethető össze a felebarát szeretetével. Az ilyen magát zárja ki a közösségből.

Tehát adott az új út lehetősége, az új közösség iránya, ezért imádkozhatunk. A keret kész, a tartalom ránk vár, Isten áldjon minket ebben az erőfeszítésben is.

Szpisák Attila, lelkész

ÖKUMENIKUS VILÁGIMANAP 2012. MÁRCIUS ELSŐ PÉNTEKÉN

Imádságok, együttgondolkodás, szeretetvendégség a világ minden keresztény közösségében, immáron másfél évszázada. Az imanap lényege: más tájak, más népek, más lehetőségek megismerése az egyházi közösségeken keresztül, de ez a nap az Isten keresésének, és az igazságosságért való könyörgésnek a közös ideje is. Igét hirdetett *Gazda István* református lelkészasszony, az ismertetéseket, felolvasásokat, a jellegzetes maláj ételek elkészítését a gyülekezet tagjai végezték a Tótkomlói Evangélikus Nőegylet vezetőjének, *Csete Imrénének* a szervezésében.

Ezen az estén megismertük a malajziai keresztény közösségek életét, helyzetüket, gondjaikat. Közös bennünk, hogy mindannyian a keresztényi tanítást követjük, ezért vagyunk képesek egymás terhére hordozni.

Értjük Tótkomlóson is, Malajziában is, és az egész keresztény világban, hogy mit jelent az Istennel kötött szövetség megszegése, amely az erőszak, az igazságtalanság jelenlétében nyilvánul meg.

A malajziai keresztény nők feltárták előttünk az országukban uralkodó korrupció, igazságtalanság, egyenlőtlenség elleni küzdelmüket, gondjaikat, a megtorlásokat, bebörtönzéseket, amelyeket elveik miatt elszenvedtek. Gondjaik feltárásán túl bemutatták kulturális kincseiket, recepteket ajánlottak ételeikből, melyeket itt Tótkomlóson szorgos kezek el is készítettek, a résztvevők pedig az imádságos együttlétet követően meg is kóstolhattak.

DONI EMLÉKÜNNEP

2012. január 20-án a rossz időjárási viszonyok miatt a tótkomlói evangélikus templomban közös megemlékezést tartottak a történelmi egyházak helyi képviselői és Tótkomlós Város Önkormányzata. A megemlékezés a Himnusszal vette kezdetét.

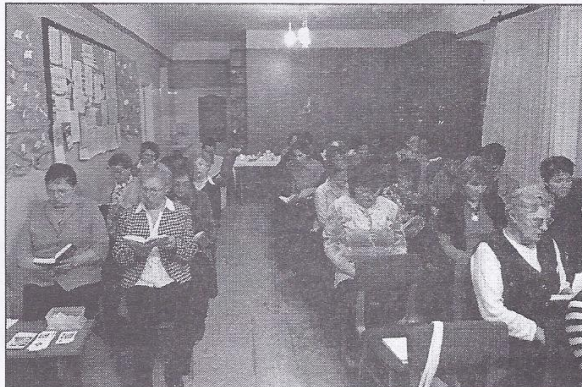
„Azért gyűltünk össze ezen a napon, hogy megemlékezzünk a magyar hadtörténelem egyik legszomorúbb eseményéről. Emlékezni jöttünk, a második világháború során a Don-kanyarban elpusztult második magyar hadsereg halottaira, túlélőire.”

Beszédet, köszöntőt mondott Dr. Garay Rita polgármester asszony, Gulyás László örnagy, illetve az egyházak képviselői.

Mindannyian fontosnak tartották elmondani beszédükben, hogy az emlékezet segít bennünket abban, hogy a jelenben élve is meg tudjuk őrizni múltunkat.

A megemlékezés a Szózat hangjaival zárult.

Rusznákné Nyiregyházi Kinga, kommunikációs referens

Befejező imádságként Alan Paton (1903-1988) bátorságra buzdító fohászatát választották, amely az igazságtalanság elleni fellépéshez mindnyájunk erőforrása lehet:

„Uram, nyisd fel a szemeimet, hogy lássam mások szükségét!
Nyisd meg a füleimet, hogy halljam a kiáltásukat!
Nyisd meg az én szívemet, hogy ne kelljen segítség nélkül lenniük!
Add, hogy az erők haragjától való félelem ne gátoljon a gyengék védelmében!

Add, hogy a gazdagok haragjától való félelem ne gátoljon a szegények védelmében!

Mutasd meg nekem, hogy hol van szükség szeretetre, reményre és hitre, és használj engem, hogy oda elvigjem azokat!

Nyisd meg az én szemeimet és szívemet, hogy az előttem álló napon is képes legyek Éretted a békeúton munkálkodni.”

„Add meg nekünk is itt Tótkomlóson, hogy mindenkor követhessük a békeúton és a szeretet útját! „Ámen!

A világimanap befejezéseként szeretetvendégség, a maláj ételek megismerése és kóstolása következett. Volt a menüben: zöldses fasírt, rántott banán, borsmenta tea, kurkumás rizsköret, sajtmártás, különleges szószok, sós, fahéjas teában áztatott főtt tojás, és más maláj különlegességek.

Stirbiczné D.Katalin

Húsvéti töredék

„Isten kitöltötte ránk gazdagon Szentlelkét Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az Ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.”

Tit 3,6-7

Jézus, világra jöttél, átlagos-hétköznapi családban nőttél fel, egyszerű-hétköznapi faluban laktál és ácsként kétkézi-hétköznapi munkát végeztél.

Az életed a legkevésbé sem volt hétköznapi. Bátran elfogadtad menyeyi Atyád tervét, engedelmességgel végigvitted, s most dicsőségben élsz, hogy példáddal követésre buzdítsd az embereket. Segíts, hogy tanítványaiddá válhassunk, és életünk különlegessé váljék a Te jelenléted által.

Tóth Pálné, nőegyleti tag

ÓVODA

NAŠI ŽIACI ROBILI BRDOVCE

V pedagogickom pláne evanjelickej materskej školy nášho mesta kladieme veľký dôraz na to, aby naše deti sa oboznámili s kultúrou, s tradíciami našich predkov, Slovákov, žijúcich v Slovenskom Komlóši. Preto sa snažíme im organizovať rôzne programy, kde sa môžu stretnúť s týmito hodnotami, samozrejme so zreteľom aj na ich vekovú kategóriu.

Nebolo to inak na tom januárovom dni, keď sme sa vybrali na prechádzku do Slovenského regionálneho domu. Samé zážitky prežili naše žiaci aj po cestou, veď cesta bola pre nich dlhá, totiž prišla s nami celá materská škola, čiže aj tí najmenší. No ale po dlhej ceste sme prišli do priestorov regionálneho centra, kde nás už čakali členovia slovenského klubu. Ďalšie prekvapenie bolo pre nás, že ženy nám ukázali, ako vyrábajú cesto, ktoré nemôže chýbať z komlóšskych stolov počas nedeľňajších obedov, čiže brdovce. Deti pozorovali rôzne fázy výroby tohoto jedla, a aj samí sa prekvapili, keď ženy dali im možnosť na to, aby vyskúšali, aby aj oni robili brdovce. Asi netreba povedať, ako dobre sa cítili naši žiaci počas celého predpoludnia. Po dlhej práce mohli aj ochutnať „svoju prácu“, veď ženy nám navarili aj polievku, do ktorej dali so svojimi vlastnými rukami urobené brdovce. Samozrejme aj to dieťa, ktoré vo všedných dňoch má problémy so stravou, teraz ochutnávalo polievku, ako jednu čaru.

Vyrobení, unavení sme sa vrátili do materskej školy, kde žiakov už čakali svoje postele. Vo svojich sladkých snoch asi každý opäť prežil celé predpoludnie, zase robili brdovce. Za tento pekný deň vďaka členom slovenského klubu!

Asi naše deti už netrpezlivo čakajú na ďalší taký deň, keď sa môžu oboznámiť s tradíciami, so zvykmi Slovákov žijúcich v Slovenskom Komlóši.

Anikó Miškeiová

Színházlátogatás Békéscsabán

Óvodánk a „Hit, Remény, Szeretet” Alapítvány jóvoltából színházlátogatáson vehetett részt a békéscsabai Jókai Színházban, két alkalommal. Az első előadás 2011. december 14-én volt, a második 2012. március 8-án.

Gyermekeink többsége még sohasem volt színházban. Ezért igen nagy izgalom uralkodott a csoportban indulás előtt. Már a hosszabb buszozás is élmény volt számukra. A gyerekek meglepődve léptek be a gyönyörű épületbe. Minden érdekelte őket: a ruhatár, a pihenőhely és a büfé is...

Csodálkozva néztek szét a színházteremben. Szinte megilletődve ültek le a helyükre. Lenyűgözte őket a jelmezek sokfélesége, sokszínűsége és a forgó színpad. Mindkét előadás mély nyomot hagyott bennük. A látottról több napon át beszéltek, meséltek, rajzokban örökítették meg a nekik legjobban tetsző részeket.

Nagyok örülünk az ilyen lehetőségeknek, hiszen vannak olyan gyerekek, akik talán saját erőből sosem élnék át hasonló élményt. Egy-egy alkalommal fejlődik esztétikai érzékük, viselkedés kultúrájuk, fantáziájuk, kreativitásuk. Megtanulnak különbséget tenni jó és rossz között.

Hazafelé a buszon a felszabadultság érzése uralkodott rajtuk. Volt, aki vég nélkül kérdezgetett, volt, aki arról mesélt, ami őt nagyon megragadta. Az a gyerek is

nyilatkozott, aki csendesebb, keveset beszélő személyiség. Reméljük lesz még részünk hasonló élményekben. Jó lenne, ha minél több pályázati lehetőséget megnyernénk, ezzel is bővítve óvodásaink élménytárát, érzelmvilágát, rácsodálkozó képességét.

Ezen a napokon Isten áldása kísért bennünket. Szívünk sok-sok látnivalóval telt meg. Istennek hála, élményekkel gazdagodva tértünk haza. A kellemes napokért köszönet jár az Alapítványnak és a kísérőknek.

Bohácsné Szkupeny Angéla
óvodapedagógus

FARSANG

Az idei óvodai farsangunkat hosszas készülődés előzte meg. Egy kicsit eltolódott az időpont, mert a gyerekek megbetegedtek, ezért el kellett napolni és a helyszín is megváltozott. A Természet Háza helyett, az óvoda berkeiben farsangoltunk. A mulatságot, farsangi dekoráció előzte meg, amelyet a gyerekekkel közösen vittünk véghez: feldíszítettük a termet és a folyosót. Az együttes alkotásnak fejlesztő és összetartó ereje van.

A gyerekek nagy lelkesedéssel fogadták a farsangi hangulatot árasztó folyosódekorációt.

Boldogan mutatták a saját maguk alkotta szemüveget, álarcot a szüleiknek, hozzátartozóiknak.

Úgy gondoltuk ezzel a kis „kavalkáddal” a várakozás örömeit fokozni tudtuk a gyermekekben, s ennek csúcspontja maga a farsangi mulatság volt. Jó

á titokzatosság, hétfecsétes titok, hogy ki minek öltözik, mivé változik, milyen jelmezbe bújik. A gyerekek reg-

gel csillogó szemekkel érkeztek szüleikkel, nagyszüleikkel vagy testvéreikkel. Izgalommal öltözködtek: sorban születtek a hercegnők, bohócok, tündérek, úrhajósok, Zorro, Batman, tigris, mackó, cica és még sorolhatnám! Kezdetét vette a buli, később csoportonként mindenki bemutatta a műsorát.

Készítettünk egy tribünt és elkezdődött a jelmezes felvonulás.

A gyermekek sora bemutatkozta, villogtak a vakok, tapsolt a közönség. Farsang alkalmával a gyermekek egy nagy közös asztalnál ettek, amely roskadásiig tele volt (üdítők sokasága és süti hegyek).

Nem maradhatt el a frissen sült fánk sem, amivel a konyha minket az ünnep alkalmából megajándékozott. A kimerítő buli után a megérdemelt pihenés kö-

vetkezett. Reméljük a következő évben is ilyen felejthetetlen élmény lesz a farsangi mulatság.

Nagy-György Irma, óvónő

„ISKOLÁBA KÉSZÜLÜNK...”

A Tótkomlói Evangelikus Óvodában 2012. március 13-án megtartott szülői értekezleten megjelent nagycsoportos óvodásokat és szüleiket, továbbá a helyi általános iskolák képviselőit az óvoda vezetője, Motyovszki Éva köszöntötte. Az értekezlet témája az iskolaválasztás volt, melynek apropóján a nagycsoportosok óvó nénije, Bohácsné Szkupeny Angéla tájékoztatót arról, hogy a csoportban megtörtént az iskolaérettségi felmérés, ősszel 12 kisgyermek kezdheti meg tanulmányait valamely általános iskolában.

Ahhoz, hogy segítséget kapjunk az iskolaválasztáshoz, ellátogatott az óvodába a Jankó János Általános Iskola és Gimnázium igazgatója, Bohácsné Nyiregyházi Zsuzsanna, az igazgatóhelyettes Lehoczki Katalin, valamint a leendő első osztályban tanító pedagógusok. Az iskolaotthonos osztályba Tárcza Vivien és Krecsméri Károlyné tanító nénik várják a gyermekeket, a napközi otthonos osztályba iratkozó gyermekeket dr. Szkaliczkiné Prohászka Ildikó és Zsinger Jánosné pedagógusok fogadják szeretettel.

A Szlovák Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Óvoda részéről az iskola igazgatója, Laukó Zsuzsanna, valamint

a 2012/2013 - as tanév első osztályban tanító pedagógusa, Duszka Ida tanító tisztelték meg a jelenlétükkel a szülői értekezleten résztvevőket.

Mindkét iskola életéről, tevékenységéről átfogó tájékoztatást kaptunk, és ha még többet szeretnénk tudni arról, hogyan folyik az oktatás az intézményben, úgy 2012. március 27-28-án ellátogathattunk a magyar iskolába, 2012. március 28-án pedig a szlovák iskolában tartandó nyílt napokra, amelyek keretein belül egy kis betekintést kaphattunk az iskolások mindennapi életbe.

Ezúton is köszönjük a pedagógusoknak, hogy tájékoztatóikkal ellátogattak óvodánkba!

*„Induljunk vígan és remélve
a boldog, szép jövő elébe,
Miénk a hely a nap alatt,
níg szívünk bátor és szabad.”*

(Juhász Gyula)

Hudákné Orbán Krisztina, szülő

NYÍLT NAP A TÓTKOMLÓSI EVANGÉLIKUS ÓVODÁBAN

A Tótkomlói Evangélikus Óvodában 2012. március 20-21-22-én nyílt napokat tartottak a leendő kis óvodások és a jelenlegi óvodások szüleinek részére. A foglalkozásokon részt vettek a Jankó János Általános Iskola és Gimnázium és a Szlovák Kéttanítási Nyelvvű Általános Iskola és Óvoda leendő első osztályos tanítónői is.

Az érdeklődő anyukák és apukák gyermekeiket láthatták, amint – szlovák, magyar, hittan, illetve matek foglalkozásokon - vettek részt a középső és a nagycsoportban.

Sajnos kevés alkalom adódik arra, hogy megnézzük, mit csinál a gyermekünk az oviban, mit tanulnak, hogyan zajlanak a foglalkozások, hogyan viszonyul gyermekünk az óvó nénihez, a társaihoz, milyen mértékben vesz részt a közös tevékenységekben.

Ez nemcsak nekünk fontos, a gyerek is várja a szüleit, hogy megmutathassa, mit hogyan csinál, hogy szülei büszkék legyenek rá. Bármilyen kifogással is állunk a gyermekünk elé, amiért nem tudunk ott lenni, azt ő nem fogja megérteni, s csalódásként éli meg a helyzetet. Az is lehet, hogy nem tartja magát olyan fontosnak, arra érdemesnek, hogy a szülei eljőjenek erre a számára fontos eseményre.

A gyerekek az ilyen nyílt napokon másképp viselkednek. Egy részük aktívabb lesz, hogy megmutassa, a szülei nem ok nélkül büszkék rá. Jól esik nekik a dicséret,

bizonyítani akarnak. Más részüket feszélyezi a szülő jelenléte, nem tudnak feloldódni, úgy teljesíteni és koncentrálni, mint egyébként. Vannak, akik el sem mozdulnak anyjuk mellől a csoportfoglalkozás alatt.

Akárhogy is legyen, a gyermek bárhogyan viselkedik, megnyugvással tölti el őt szülei jelenléte, mert ez fontos számára.

Bizonyos dolgok talán nekünk, szülőknek is más fényben tűnnek fel, ha saját szemünkkel látjuk. Például, hogy nem is olyan egyszerű az óvónő dolga ennyi különböző típusú gyerekkel, akik között nem egy egyéni bánásmódot igényel. Belelátunk az óvodai nevelés mélységeibe is. Gyermeink viselkedését is más szemszögből figyelhetjük, s talán olyan dolgokat is megértünk, melyeket elképzelni sem tudtunk (pl. gyermekünkre mindig panaszkodnak, miközben otthon egy tündér, az oviban viszont teljesen másképp viselkedik. Vagy fordítva). Megismerhetjük az óvó néni munkája közben, hogyan bánt a csoporttal, milyen módszereket és milyen megoldásokat alkalmaz egy-egy helyzetre. Érdemes tapasztalatokat gyűjteni.

Elsősorban gyermekeim miatt mentem el, az ő fejlődésüket követve, jelenlétemmel támogattam, bátorítottam őket.

Lehoczki Afrodité
szülő

„Maradjon velünk, Uram, szereteted,
mert mi is benned reménykedünk!”
/Zsolt 33,22/

Meghívó

Szeretettel hívjuk és várjuk óvodánk alapításának

20. évfordulójára

rendezett ünnepségünkre.

Ideje: 2012. április 21. (szombat) 10.00 órától

A Tótkomlói Evangélikus Óvoda közössége

Program

- 10.00 – Ünnepi istentisztelet
az evangélikus templomban
- 11.30 – Köszöntők, gyermekek műsora,
visszaemlékezések az óvodában
- 12.30 – Faültetés az óvoda udvarán,
óvodatörténeti kiállítás megtekintése
- 13.00 – Állófogadás az óvodában
- 14.00 - Kézműves foglalkozásokon való
részvétel a Mesterségek Házában
- 15.00 – Gyermekeknek szóló előadás, ugrálóvár
- 17.00 – Szeretetvendégség, vacsora babgulyás

Mindenkit szeretettel várunk!

Erős vár a mi Istenünk!

20 ÉV MÉRLEGÉN - AVAGY PARAFRÁZIS A KIE 20 ÉVES TÖRTÉNETÉRE

*Éljen sokáig a Tótkomlói Evangelikus Óvoda!
Feltételezhető, hogy a 2012. évi jubileumi ünnepségen sok jókívánság hangzik majd el.*

20 éves a Tótkomlói Evangelikus Óvoda, köznyelven az egyházi ovi. Reméljük, sokan ünnepelnek majd velünk, és közösen gondolhatunk vissza az elmúlt két évtizedre.

20 év. Emberi léptékkal mérve már jelentős. A gyermek felnőtt, önálló, felelősségteljes viselkedést várhatunk el tőle. Egy ilyen gyermekre büszke a szülő és /vagy könnyen meghatódik, ha rá gondol.

Hogyan gondolhatunk az egyházi ovi elmúlt húsz évére? Sikerként? Minden bizonnyal. Utólag, mindent egybevéve talán igen. Köszönetet is érdemelnek a munkatársak.

De nem csak sikerekről szólt ez az időszak. Sok kihívás, küzdelem és kudarc is fellelhető a komlói egyházi ovi történelmében. „A dolgok a legkritikább esetben történnek úgy, ahogy az ember elképzei.” Ez nem egy bibliai idézet, hanem a Papírutyák című filmben hangzik el elég gyakran egy-egy gyökeres, drámai fordulat előtt. Valóban sok minden történt a komlói óvodánkban. Voltak sokan, és voltak időszakok amikor kevesebben fordultak meg az aktuális ovi falai között. Születtek barátságok, és vannak akik sajnos már nem szívesen váltanak szót egymással a régen idejárók közül. Milyen kár, hogy nem csak sikerekkel teli az életünk? Minek a kudarc? Egy régi történet jut az eszembe erről. Egy korombéli, hozzánk közel lakó fér-

fi, valahogy sohasem talált szimpatikusnak. Nem volt túl közvetlen a kapcsolatunk, fogadtuk egymás köszöntését, de érezhető volt a feszültség közöttünk. Vajon miért nem jöttünk ki egymással, azt nem tudom. Egy nap aztán ismét összetalálkoztunk. Az illető megszólított és elmondta, hogy aznap halt meg a pár hetes gyermeke. A hír letaglózott. Mindamellett nem értettem, hogy miért mondja el nekem. Aztán kiderült, hogy egy közös ismerőstől hallotta, hogy hívő ember vagyok és csakis ezért osztotta meg velem ezt a szomorú tényét. Azóta egészen más viszonyban vagyunk. Megtisztelt engem a bizalmával. Azóta sajnos hallottam, hogy az állásából is kitették és a fiatal felesége is elhunyt. Vajon miért éri őt ennyi tragédia azt persze nem tudhatom. Nem hiszem, hogy csak azért, hogy mi jobban megismerjük egymást. Sok kérdésre neki kell választ találnia. Annyit azonban tudok, hogy egy-egy próbatétel segít abban, hogy más szempontból gondoljuk át életünket.

A színes élet kifejezést akkor használjuk, ha az életünk vidám, változatos, élvezetes. Azonban ennek a kifejezésnek a használatakor nem vesszük figyelembe, hogy vannak sötétebb színek is és egy színes kép szomorúságot is tükrözhet. A komlói egyházi ovi 20 éves élete a második értelmezés szerint volt színes. Volt sötétebb időszaka, de élénk, vidám színek is felfedezhetők a két évtizedben. Még nagyon sok, vidám színekben gazdag évet a Tótkomlói Evangelikus Óvodának!

Szpisák Attila, lelkész

IFJÚSÁG

ÚTKERESÉS

Jelen világunk a XXI. század, és a történelem termékei igen széles palettán kínálják fel a lehetőségek sokrétűségét az egyén számára. A termékek megjelölése alatt azokat a szellemi irányzatokat értem, melyekben az ember elérheti saját céljait, kibontakoztathatja igényeit. Kielégítheti azokat a természetes, vagy mostanság már mesterségesen megteremtett kívánalmakat, melyeket a média és a „modern-élet” trendjei kreálnak, alátámaszthatóan mögöttes szándékkal.

A keresztyény embernek tehát, ezekben az időkben nagyra tárt szemmel kell járnia. Az identitás megtartása miatt egyre erősebben kell gyakorolnia a bibliai józanságot, az abból elsajátítható mérlegelést. A fentebb leírtakból kifolyólag napi rendszerességgel vehet fel kérdéseket a tudatos utat járó személy: Mit engedhetek be a külvilág tömény újdonságaiból, értékeiből? Mi az, ami számomra egyértelműen teremtő és nem romboló? Mit tudok, és mit szabad felhasználni a saját, illetve közösségem, környezetem fejlődése érdekében?

Kicsiny városunk evangelikus ifjúsága ezekre próbál megoldást adni. Törekszünk láthatóvá tenni a valós szeretetet, érezhetővé az összetartást, gyakorlattá formálni a másik ember tiszteletét. A reklámok cukros máza által nyújtott hamisságot fel kell ismernünk, és nem az elérhe-

tetlen virtuális képeket kergetni. Az emberibb, valóságosabb és egyenesebb világot szeretnénk feltárni a Luther utca Ifi-házába látogatóknak. Ezen túl a hétköznapi világ, és a körülöttünk lévő történések, a társadalmi változások, és egyéb előremutató témákkal találkozhat szombatonként a kedves érdeklődő.

A több mint 30 főt számláló csoport a Biblia tanításának tartalmát felhasználva segíti a felsoroltakkal kapcsolatban meglátni a helyesebb irányt.

Fontos a nagy léptékű jelenben, hogy megtanuljunk nem elmenni a másik ember vállát nyomó terhek mellett. Meg kell, erősítsük magunkban bizonyos helyzetekben a feltétel nélküli odaadást, az alázatot mások irányába. Megpróbálni közösségben együtt lenni, összedolgozni különböző jellemmel rendelkező egyénnel. Végül megemlíteném, hogy a krízisek korszakában fontos a konfliktusok gyors lereagálása, kezelése, megoldása.

A felvázoltakból látható, hogy elmélyültebb szintet és konkrét értéket, értékrendet állíthat fel az ilyen jellegű kérdésköröket hallgató.

Lehetőséget ajánlunk fel a fiatalabb korosztály számára, hogy lássa, egyben tapasztalja a lényegét. A tudatosabb, segítőkészebb jövőt!

Hrivnák Mihály, gyülekezeti jegyző

Kecskeméten a komlói ifi

Kecskemét gyönyörű város. Ez már érkezésünk pillanatában is rögtön szemünkbe ötlött, de mivel „nagyon pontosan” érkezünk, egyből indultunk is az ifjúsági találkozó helyszínére. A Szélrózsa Band közös éneklésével indult a délelőtt.

Gáncs Péter püspök úr köszöntő beszéde után, az aznapi útmutató felolvasásával folytatódott a nap. Ehhez kapcsolódva Kiss János helyi evangélikus lelkész osztotta meg velünk érzéseit,

gondolatait. Róka Szabolcs - akinek a nevét biztos, hogy nem fogom elfelejteni - egy kedves és humoros bohózat szereplőjévé választott, amit a kicsik és az idősebbek is mosollyal fogadtak.

A következő program a csoportos városi túra volt, ahol mindenkinek meg kellett tudnia különböző érdekességeket a város nevezetes épületeiről, mint pl. a templom, gimnázium, kölesz stb. Majd a nap végén értékelték a legjobbakat. Az ebéddidőben egy érdekes játék kezdődött, „lakat party” néven. Mindenki kapott egy lakatot vagy egy kulcsot, és meg kellett keresni a párját. Ha ez sikerült, össze kellett ismerkedni minél többet megtudni a másiktól. A Keresztmetszet együttes saját, és más ismert dalokat énekelt nekünk. Koncertjükbe mi is bekapcsolódunk.

Örültünk, hogy ismét egy tartalmas napot tölthetünk egymással, új barátokkal és Isten áldásával térhettünk haza.

Aldorfai Gergő, ifi

Új hely, égi védelem

A korábbi évekhez hasonlóan, idén is sikerült eljutni a Tótkomlói Evangélikus Ifjúságnak a romániai hegyekbe, annak érdekében, hogy ismét siléctet érezhessen a talpa alatt. Február elején 5 napra vette be magát kis csoportunk Ariesen hófödte csúcsai közé. Az idén új helyen, de a régi védelemmel vágtunk neki a sípályák veszedelmeinek, hiszen Isten óvó keze és figyelő tekintete minden percben biztonságban tartott minket. Ennek köszönhető, hogy sérülés nélkül tértünk haza a családi fészekbe.

Szerda kora hajnalban gyülekeztünk Sanyiék előtt, és a futó megérkezése után, pillanatok alatt be is pakoltunk, hogy minél hamarabb a sielés örömeinek tudjuk átadni magunkat. Az út, hála Istennek sokkal rövidebb és biztonságosabb volt, mint legutóbb. 11 órakor már azon „vitakoztunk”, hogy ki melyik szobában fog aludni. Megérkezésünk pillanatában szédületes látvány fogadott bennünket. A kopár, hó nélküli Alföld után, több méteres

hóval fedett hegycsúcsok látványa fogadott. Még a szállásunk első emelete sem látszódott ki a hóbuckák közül.

A szobák elosztása után és némi tápanyag felvétel követően, már a legközelebbi sípályán róttuk a köröket. A pálya minősége fergeteges volt, a hangulat örök. Kell ennél több? Késő délután fáradtan tértünk meg szállásunkra, ahol feltölthettük a pályán lemerült „elemeket”, illetve megbeszélhettük az aznapi élményeket, tapasztalatokat.

Hangulatos kis hely volt főhadiszállásunk. A konyhában minden este összegyűltünk és beszélgettünk az élet nagy dolgairól. Öröm volt látni, hogy a fiatalok és az idősebbek - de mit is be-

szélek, köztünk nincs idős vagy fiatal, köztünk csak ifis van - tehát jó volt látni, hogy az ifisek együtt beszélgetnek, örülnek, megosztják egymással a gondokat, az örömeiket. Erre a legjobb példa, mikor Daniella és a friss új asszonyunk, Kinga órákon keresztül beszélgettek, vagy mikor Sanyi a vallással és hittel kapcsolatos nézeteit osztotta meg a hallgatósággal, vagy mikor rémtörténeteket meséltünk egymásnak.

Úgy gondolom a komlói ember mindegy, hogy hova sodorja az élet, mindig meg tudja érteni magát a másikkal. Erre volt remek példa, mikor Delfi profi tolmácsokat meghazudtoló módon elmutogatta a román bácsinak, hogy meleg van. Anyyira jól sikerült a fordítás, hogy végül, egy kulcsot kaptunk, majd Ezredes

és Paci közreműködésének hála, levettük a hófokot.

A további napok hasonlóan teltek, délelőtt sielés, délután ebéd, késő délután sielés, este vacsora, majd hajnalokig tartó mesélések és vetítések. Minden nap azonos volt, de mégis más, mert új élményeket, új vicceket és új gondolatokat hozott számunkra. Sőt új pályákat is, hiszen a többi napon a távolabbi és magasabban fekvő pályákat is meghódítottuk.

Összegezve gondolataimat, fergeteges 5 napot töltöttünk együtt, melyért köszönet jár Rusznak Sándornak. Hála neki és az Isteni gondviselésnek, még erősebb közösséggé tudtunk válni, még jobban megismerni a másikat és még jobban megbizni a másokban. Mára, ezeknek a programoknak köszönhetően, olyan magja van az ifinek, mely sokkal nagyobb terheket és feladatokat elbírnak, mint korábban. Ezért is imádkozom, hogy jövőre is sikerüljön eljutnunk ide, hiszen látom Isten építő munkáját, látom az építőköveket, melyeket ránk rak, hogy erősebbek legyünk, mint közösség.

Nyíregyházi György, ifi

CSALÁDI KÖR

Családi körre hívunk és várunk mindenkit! Sokszor olvasható ez a mondat plakátjainkon is!

Nekem nincs gyermekem, ez az alkalom viszont, ahogy a nevéből is következtetni lehet: a családról, családnak szól, amelynek én is az alapítása előtt állok. Sokszor az előadók neve, illetve az előadás címe fogja meg a fantáziámat és azért ülök be, de még soha nem bántam meg! Egy-egy alkalom felszabadult, beszélgetős formában zajlik, amikor bárki kérdezhet, elmondhatja az aggályait, tapasztalatait, felteheti kérdéseit. Előfordult már, hogy a munkám során is fel tudtam használni a hallottakat.

Néha új arcok is megjelennek az alkalmakon bár a „kemény mag” nem változik, és azon sem kell aggódni, hogy a gyerekeket hová teszik a szülők vasárnap délután, mert az ő felügyeletük is megoldott! Óvodánk és az óvó nénik örömmel vállalják a felügyeletet. Jó látni, ahogy a csecsemőkből kisgyermekek lesznek, ahogy egymással barátkoznak, ismerkednek és osztoznak a játékokon. Továbbá jó volt megtapasztalni a szülők egymásra figyelését és nyitottságát.

Egy olyan közösség forrt itt össze, amelybe szívesen jönnek, várják és szeretettel vannak együtt.

„Hogy nevelés közben is nevelődjél. Ha kell, gyermeked által. Mert mindig az a nevelő gyermek és szülő, aki közelebb van Krisztushoz. S nemegyszer a gyermek áll, ér közelebb Őhöz.”
(Gyökössy Endre: Így szeresd gyermekedet!)

Kmetykó Ágnes, ifis

2012. április. 1-én sikeresen, megrendezésre került Családi kör alkalmunk keretei között az év első sportdélutánja a Szlovák Két Tanítású Általános Iskola tornatermében.

A rendezvényre sokan ellátogattak, kicsik és nagyok egyaránt. A nézők szívvel-lélekkel szurkoltak minden egyes versenyzőért, minden egyes „versenyszámban” legyen szó pókjárásról, célba rúgásról illetve labdavezetésről. A gyermekek szüleikkel együtt lelkesedve vetették bele magukat a soron következő feladatba.

Remény szerint a következő sportdélutánra is ekkora létszámban látogatnak el a családok, és ismét ki tudnak kapcsolódni a mozgás adta lehetőségeknek köszönhetően.

*Rusznákné Nyiregyházi Kinga
kommunikációs referens*

BABA-MAMA KÖR

Engem ért az a megtiszteltetés, hogy pár sorban bemutassam a kéthetenként megrendezésre kerülő Baba-mama kör eddigi életét. Kisfiammal Karasz Janikával, aki 2011 júniusában született, már a kezdetektől fogva ellátogatunk az egyházközösség által megrendezett foglalkozásokra, amelyeket tavaly novemberétől a Napraforgó Házban indítottak. Maga a környezet meghitt és nagyon családi jellegű, hiszen mindig meleg tea és apró rágsálni való fogadja az ide ellátogató anyukákat és kisgyermeküket. A helyiségbe belépve a szoba közepén, a szőnyegen helyezkednek el a gyermekek a játékokkal, mi pedig párnán ülve körbe fogjuk őket.

Az eddigi alkalmakon egészen picikkel, óvodáskorú gyermekekkel, valamint egy- és többgyerekes anyukákkal is megismerkedtem, akiknek létszáma hétről-hétre bővül. Ezek az összejöveteleken lehetőségünk adódott olyan témák átbeszélésére, amelyek minden édesanyát foglalkoztatnak. Köreinkben fogadhattunk már pszichológust, akivel bátran megbeszélhettük a gyerekvállalással és gyerekneveléssel kapcsolatos kérdéseinket. Az ide látogató óvodapedagógussal megbeszélhettük a közösségi élet minden kérdését, a zenepedagógussal pedig a zeneoktatásról beszélgettünk. Szóval akadt téma bőven!

Hogy foglalkozásainkat változatosabbá tegyük, wellness programot is szervezünk a helyi Rózsa fürdőbe, ahol lehetőségünk adódott egy egész délelőttön át apróságainkkal fürödni és különböző szolgáltatásokat igénybe venni. Még a gyermekfelügyelet is megoldhatóan bizonyult.

Minden édesanyát arra buzdítok, hogy bátran jöjjen el köreinkbe csemetéjükkal, mert szép új környezet és családi hangulat várja őket, ahol bármilyen kérdésére megtalálhatják a választ. Rengeteg, szinte megszámlálhatatlan gyakorlati útmutatást és használható ötletet kaptunk az előadóktól és egymástól egyaránt.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani az egyházközösségnek és mindazoknak, akik lehetővé tették számunkra, hogy egy ilyen nemes dolgot megvalósítottak és munkájukkal támogatják összejöveteleinket.

*Karasz Róbertné
a Baba-mama kör szervezője*

SZERETETSZOLGÁLAT A SZERETETSZOLGÁLAT HÍREI

Szeretetszolgálatunk az idén is folytatja szolgáltatásait. Az igényekhez mérten próbáljuk végezni a segítségnyújtást, természetesen az intézmény adta lehetőségek szerint.

A nappali ellátás – Luther u. 1. – időskori demenciában szenvedők részére is ellátást nyújt, melynek keretében várjuk az olyan családok, hozzátartozók jelentkezését, akik idős hozzátartozóik felügyeletében, a napi foglalkoztatásában, beszélgetésben szívesen fogadnak el segítséget. Az idősek napi beérkezését az intézmény személygépkocsijával oldjuk meg, s igény szerint a hazaszállítást is így biztosítjuk. Lehetőség van az intézményben ebédelni, külön kérésre tízórait és uzsonnát is biztosítunk.

Az étkeztetésnél még nagyobb hangsúlyt fektetünk arra, hogy ételeink minél több friss zöldséget, gyümölcsöt tartalmazzanak. Nem titkolt elképzelésünk, hogy a helyi vállalkozókat, illetve lakosságot támogassuk ezzel is.

Házi segítségnyújtás keretében az ellátottakat más segítségnyújtás mellett, különösen az orvoshoz kísérésben segítjük, akár a szakellátásokhoz való hozzáférés kapcsán is.

Bentlakásos ellátásunk, a Szeretetotthon továbbra is várja kétágyas szobáiba leendő lakóit, ahol teljes ellátás keretében napi ötszöri étkezést (orvosi javaslat alapján diétát), lakhatást, fűtést, világítást, melegvíz-ellátást, taka-

ritást, mosást, orvosi és egészségügyi ellátást biztosítunk minden olyan esetben, mely kórházi ellátást nem igényel. Gondoskodunk a szükség szerinti ápolásról, gondozásról, a szabadidő kulturált eltöltéséről, a hozzátartozókkal való kapcsolattartás körülményeiről. Alap gyógyszerlistánk szerint 62-féle gyógyszert ingyen biztosítunk lakóink számára, melyek fájdalomcsillapítók, antibiotikumok, vízhajtók, gyulladáscsökkentők, szív- és érrendszerre ható gyógyszerek, stb. A javaslattal rendelkező idősöknek a betét- és pelenkaszükségletét szintén ingyen biztosítjuk.

2012. április 1-jétől számított intézményi térítési díjak:

- nappali ellátás: ingyenes
- házi segítségnyújtás: az első óra ingyenes
a második órától: 200,- Ft/óra
- étkeztetés: 580,- Ft/adag
- bentlakásos ellátás:
átlagos ellátás: 96.000 Ft/hónap
demens ellátottak részére: 93.000,- Ft/hónap

A személyi térítési díjak a hatályos jogszabályok szerint kerülnek megállapításra a teljes jövedelem (nem csak a nyugdíj) nagyságának ismeretében.

Lopuch Pálné Lipták Gabriella, intézményvezető

Farsang helyett...

Az idei tél későn érkezett. Sok hóval, nagy hideggel. Ha nem is túl sokáig tartott, mégis hosszúnak tűnt, mert az ember ilyenkor már a tavaszt lesi, várja.

A népi hagyományok szerint nagy zajjal, ricsajjal, dínom-dánommal üztük el a telet, a hideget, a téli betegségeket. Persze csak akkor, ha az influenzától maradt még egyáltalán ereje és kedve az embernek. Az idei esztendőben, ha bálozásra nem is, egy kis farsangi fánk sütogetésre és evésre maradt.

Akadtt azért néhány lakó, aki a kicsi konyhában szívesen sürgött-forgott. Dagasztotta a tésztát, szaggatta a fánkokkákat, rakta a forró olajba, töltötte a finom barack lekvárral, szórta a porcukorral.

A sült fánk illata kicsalagatta a szobájukban kedvetlenül üldögélő néniket, bácsikat. Ha már kimerészkedtek, talán jól is esett szóba elegyedni a szomszédokkal. Volt, aki alig várta, hogy kiszüljön az első adag fánk, mert forrón szeretné mint régen otthon! Más azt mondta hogy olyan „kell még íze van!” Volt aki egész életében nem evett ilyen finom fánkot! Akadt aki nem tudta eldönteni hogy a vonalaira vigyázzon vagy elfogadja a repetát. Mindenki kaphatott belőle! Még a postás is jobb kedvvel indult tovább a fánk kóstolás után.

Talán a jókedvű nappal hozzájárultunk a tél elkergetéséhez. Már elolvadt a hó, a nap is egyre többet süt és a tavaszi virágok is kibújnak lassan.

Lehet hogy itt a tavasz?

Pomucznié Domanovszki Éva, foglalkoztató nővér

Húsvéti rigmusok

Húsvéti harangok
Hatalmasan zúgnak,
A halálból feltámadott
Dicsőséges Úrnak!
Húsvéti harangok
Hirdessétek messze
Nincs a sírban feltámadott
Az Úr Jézus teste!
Húsvéti harangok
Hirdessétek messze,
Akik hisznek, feltámadnak
Az örök életre!

Népköltés

Farsangi ünnepség az Idősek Klubjában

2012.02.16-án a Szeretetszolgálat Idősek Klubjában ismételten megrendeztük a farsangot.

Dolgozóként nagy izgalommal készülődtünk erre a napra, műsorszámként cowboy-táncot adtunk elő. Szó szerint sürgöttünk-forogtunk. Frissensült fánkkaal és forró teával vendégeltük meg az időseinket. Mindenki nagyon jól érezte magát.

Varga Lajosné
nappali ellátás vezető

AZ IRODALMI EST VENDÉGE: FÁBIÁN ÉVA KÖLTŐ, ÚJSÁGÍRÓ

A tél vége felé, megújulásra, tavaszra várva, jégtől, fagytól dermedten keressük, kutatjuk a legemberibb kérdések értelmét. A hosszú hideg napokon a négy fal közé zárva jobban hívogatnak a könyvek, mint más évszakban. Így hívtuk meg január 11-én a fiatal szlovák költőnőt, újságírót, Fábíán Évát az evangélikus gyülekezet irodalmi estjére. A költészet mellett újságírással és szerkesztéssel is foglalkozik. Szlovák identitását a szülői házból, Pilisszántóról hozta. A következő részlet önálló kötetéből való:

„Otcovi pišem túto báseň,
nechcem dlhú, ako kázeň.
Len krátku z veľkej lásky
počítam aj jeho vrášky.”

/Otcovi/

A középiskolát Budapesten, a Szlovák Általános Iskola és Gimnáziumban végezte el.

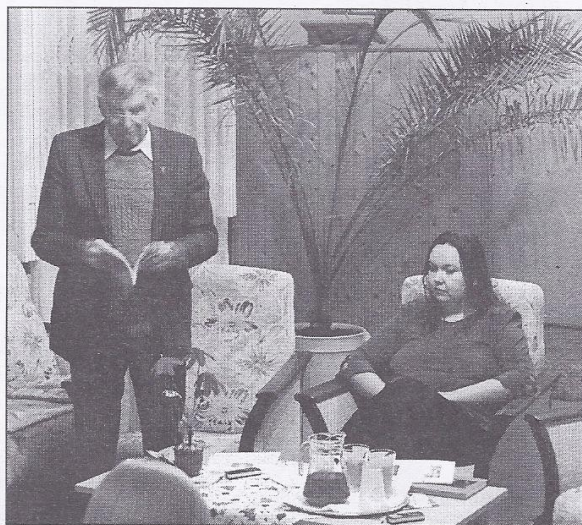
„Poznám Ťa ja od malička,
predstavila mi Ťa mamička.”

„Budapešť, si veľká pýcha moja
Ale verím, že aj ja tooja.”

/Budapešť/

Tanulmányait Pozsonyban, a Comenius Egyetem újságírói szakán fejezte be. 2003 januárja óta a Ludové Noviny szerkesztő-riportereként dolgozik. Verseit szlovákul írja, szabad stílusban, szerinte az élet értelme emberi módon élni és segíteni. Nagy úttörője a szlovák nyelv ápolásának, terjesztésének.

„Krásna , jak čistý sneh Fatry,
kde Jánošíkovci nakládli vaty.

Nežna ako láskanie lučov zróna,
ked pomaličky zobudia Ťa.”

/Slovenčina/

2004-ben jelent meg egy önálló verses kötete Na margo slov /Megjegyzés a szavakhoz/. 2011-ben a verseit a pilisi szlovák szerzők antológiájában is olvashattuk, Pod Pilišom címmel. Útja mindig a szlováksághoz vezet, folyvást keresi az utat és közben komoly irodalmi alkotásokat, értékeket hoz létre.

„Všetko so všetkým súvisi,
Aj to , že Ťa mám,
slovenčina moja!”

Schnetterné Lóczy Ilona, főszerkesztő

BÖJTI EVANGELIZÁCIÓ - KRISZTUSÉRT KÖVETSÉGBEN

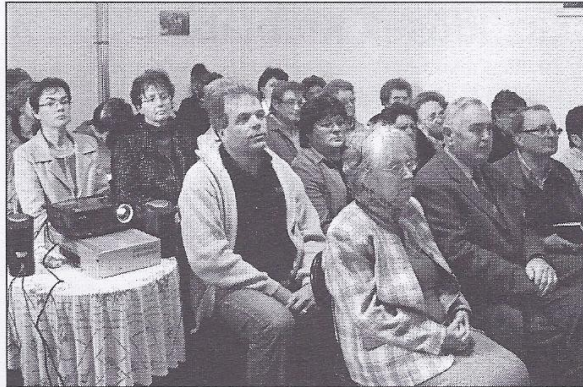
Gyülekezetünkben már hagyományjá vált az adventi, illetve böjti időszakban szervezett hitméllyítő evangelizáció. Ezeket az alkalmakat, az aktív mezőhegyesi feliánk szervezi helyben, melyre a tótkomlói hívek is szívesen jártak át nap, mint nap a szeretetszolgálat által biztosított kisbuszokkal.

Az idei böjtben sem volt ez másképp. Dr. Szollár István testvérünk szervezésében részt vehettünk az idei, nyolc napon át ívelő böjti alkalmisorozaton.

Témaként a tékozló fiú történetét hallhattuk, igehirdető pedig Cseri Kálmán Budapest-pasaréti nyugalmazott református lelkész volt. Az idei közösségnek a mezőhegyesi reformátusok adtak helyet, a helyi református egyház gyülekezeti termében.

A tékozló fiú története nagy megértéssel mutatja be a duzzogó farizeusok és írástudók helyzetét. Erdemeiket nem kisebbiti, teljesítményüket nem értékeli le a szöveg. Az atya a dühös idősebb fiút ugyanazzal a szeretettel fogadja, mint a hazatért fiatalabbat. Mégis igaz mindaz, amit a 23. versben elmondott („Együnk és vigadjunk, mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltott.” Lk 15, 23b-24.).

Majd ezt a 32. versben megerősíti („Vigadnod és örülnöd

kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltott.” Lk 15, 32.).

A tékozló fiú történetének fő tanulságát a következőképpen lehet összefoglalni: Aki nem hajlandó arra, hogy Isten végső művében, az elveszettek megmentésében részt vállaljon, a visszatérőkkel együtt ujjongjon, az abba a veszélybe kerülhet, hogy önmagát zárja ki az örök élet lakomájából. (Lásd napjaink példái!)

Szpisák Attila, lelkész

EGYÜTTMŰKÖDÉSI SZERZŐDÉS ALÁÍRÁSA

2012. március 21-én, tavasz idusán, ünnepélyes keretek között írták alá az együttműködési szerződés passzusait a Szlovákiai Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház képviselői Komáromban. Az aktusnak a helyi evangélikus gyülekezet adott otthont. A két testvér egyház közös szerződésben vállalta az együttműködés részletesebb lehetőségét, mint a gyülekezeti, mint a diakóniai, mint az egyházi oktatás területén. Egy-egy terület pontos részleteinek kimunkálása további közös munkacsoportok feladata lesz a közel jövőben, amelynek ez a szerződés biztosítja a keretét.

Szpisák Attila, lelkész

Juraj Dolnozemský:

Húsvéti tények...

Emlékekből élünk,
van, hogy szívből vérzünk.
A múltból idézünk,
- az ég felé nézünk.

Legbensőnkben
esendő emberként
találkozunk a végtelennel,
Isten szellemével!

Van egy álmunk,
egy világgépünk-
melyet küzdve,
napról-napra élünk!
Felülről megszólítva,
hittel sugárzó arccal
tényekről beszélünk!
Ó a kétkedések?!

Megkövetelt elvárások,
ábrándok, kihívások, kisiklások!
Elér minket a sokk!
...mindenütt sokk?!
...átok és balsors!

Ezernyi talány,
- megokolhatók!
Elérhetetlen jog,
naponta támadó kishitűség,
teszteli múltunkat.
Napirenden a mérce:
Krisztus meghalt a kereszten
értünk,
s harmadnapon
feltámadott!

És évezredek óta
köztünk él!

Tótkomlós, 2012. március 13.

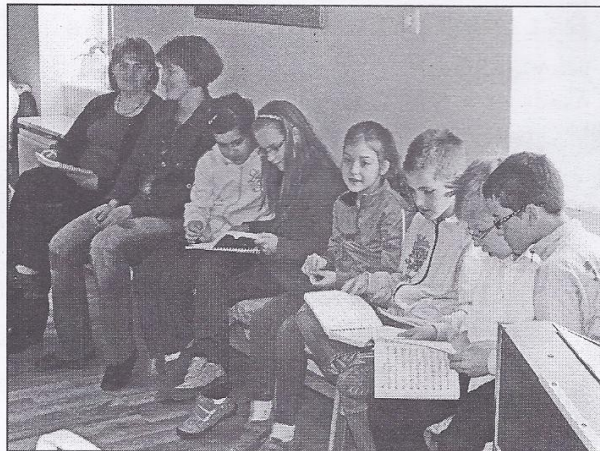
HITTANVERSENY

Az idei hittanversenyre, igaz az utolsó pillanatban, de két első és második csoporttal benevezett egyházközségünk is. A megyei fordulón való részvételtől elmondható, hogy gyermekeink korcsoportjukból elhózták az első és második helyezést.

Az országos versenyre tovább jutott a Tótkomlói tanítóá-nyok nevű csapat. (Tóth Máté, Tóth Eszter, és Balogh Lívia). Másodikok lettek mindössze egy ponttal lemaradva a Komlói zárándokok (Tóth Tamás, Szpisák Bozsena és Szuda György).

Reméljük, kedvesnőnlőnak jó volt az idei próbálkozás és jövőre több korosztályban is tudunk csapatot szervezni.

Szpisák Attila, lelkész

Köszönet az aktivitásért

Kedves Testvérek!

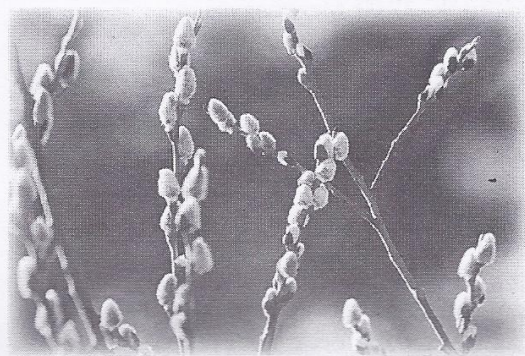
Megújult periodikánk – az Evangelikus Újság – Cirkevnő listy – ebben az évben jubilál. Öt évesek lettünk. Az hiszem, ha összehasonlítjuk a 2007-es induló formát és tartalmat a mostanival, akkor szépen látható a felfelé ívelő változás. Terjedelemben nagyobbak, tartalomban bővebbek lettünk. A rendszeres ünnepi megjelenést elsősorban, Istennek és mai főszervezőnknek Schmetterné Lőczi Ilonának köszönhetjük. Másodsorban pedig a szorgalmas tudósítóknak, cikkíróknak, akik alkalomtól-alkalomig szívesen ragadnak tollat, és tudósítanak az eseményekről vagy fogalmazzák meg véleményüket a történetekkel vagy aktuális dolgokkal kapcsolatban.

Jó érzés az, hogy a hívek már várják az Evangelikus Újságot. Istennek hála a rendszeres adományok elősegítik azt, hogy megemelhettük a példányszámot, mely ma már 600 db/szám fölötti. Ez is a munkánk szükségességét mutatja, és azt, hogy sokan érdeklőnek szolgálatunk iránt.

Hálát adunk Teremtőnknek, hogy eddig is erőt adott az újság elkészítéséhez, ehhez a modern formájú bizonyágtételhez és kérjük, hogy továbbra is áldja meg ezt a szolgálati ágat, mindannyiunk öröme.

Még egyszer, mindenkinek köszönöm a munkáját, és továbbra is minden érdeklődtő biztatok a publikálásra.

Szpisák Attila, lelkész

Reggeltől estig

Hadd kezdjem meg imádsággal minden reggel napomat.

Hadd készüljek imádsággal arra, amit tartogat.

Imádságban kérjek erőt, ha szolgálatba vezetsz, imádkozva induljak a testvérhez, akit szeretsz.

Imádkozva lelek jó szót, más sebére balzsamot.

Hadd győzzek le imádkozva kételyt, hajsát haragot!

És ha este imádkozva, munkámat bevégezem,

imádkozva érintse meg ruhád szegélyét a kezem!

Albert Bartsch után

németből fordította Túrmezei Erzsébet

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK
Istentiszteletek:

- Vasárnap - 8.30: Tótkomlós, szlovák nyelvű
 - 10.00: Tótkomlós, magyar nyelvű
 - 13.30: Szeretetotthon
 - 15.00: Mezőhegyes

Áhítatok:

- Szerda - 8.30: Szeretetotthon
 - 11.00: Idősek Klubja

*Minden hónap első vasárnapján úrvacsoravétel
 lehetősége!*

Bibliaórák:

- Szerda - 15.00: Idősek Klubja dolgozók bibliaórája
 - 16.30: Óvodai dolgozók bibliaórája
 Csütörtök - 17.00: Mezőhegyes
 Péntek - 17.00: Tótkomlós
 Szombat - 15.00: Kis ifi
 - 18.00: Nagy Ifi

Konfirmáció oktatás: - szombat - 10.00 gyermek

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

Április 05. 17.00 h Nagycsütörtöki úrvacsora liturgia

Április 06. 8.30 h Nagypénteki szlovák nyelvű,
 úrvacsorás IT, passió olvasással
 10.00 h Nagypénteki magyar nyelvű,
 úrvacsorás IT, passió olvasással

Április 08. 05.00 h Hajnali IT

- 08.30 h Szlovák nyelvű, húsvéti ünnepi
 úrvacsorás IT
 - 10.00 h Magyar nyelvű, húsvéti ünnepi
 úrvacsorás IT
 - 13.30 h Magyar nyelvű, húsvéti ünnepi IT,
 Szeretetotthon
 - 15.00 h Magyar nyelvű, húsvéti ünnepi IT,
 Mezőhegyes

Április 09. - 10.00 h Magyar nyelvű húsvéti ünnepi
 úrvacsorás, IT

- 13.30 h Magyar nyelvű húsvéti ünnepi IT,
 Szeretetotthon

**TOVÁBBI GYÜLEKEZETI
 PROGRAMJAINK**

- Április 13. 10.00 h Baba-mama kör
 Április 15. 16.00 h Családi kör
 Április 17. 15.00 h Nőegylet
 Április 20. 10.00 h Baba-mama kör
 Április 21. 10.00 h Óvodai jubileumi istentisztelet,
 a 20 éves Evangélikus Óvoda ünnepsége

Április 27. 10.00 h Város napi ünnepi IT

Május 04. 16.00 h Baba-mama kör

Május 06. 16.00 h Családi kör

Május 07. 16.00 h Ökumenikus bibliaóra,

Május 08. 15.00 h Nőegylet

Május 11. 10.00 h Családi nap az Idősek Klubjában

Május 16. 17.00 h Irodalmi est

Május 18. 10.00 h Baba-mama kör

Május 19. 09.00 h Kerületi missziói nap, Bonyhád

Május 19-20. Nadlak, Az evangélikus templom
 szentelésének 200 évfordulója

Május 20. 16.00 h Családi kör

Május 22. 15.00 h Nőegylet

Május 25. 15.00 h Gyermeknap ovi

Május 26. 10.00 h Családi nap a Szeretetotthonban

**A lelkészi hivatal nyitva tartása
 megváltozott:**

hétfő, szerda, péntek: 8.00 -16.00 h

kedd, csütörtök: zárva

**Adományok
 a gyülekezeti újságra:**

Meleg Istvánné	3.000,- Ft
Prisztavok Jánosné.....	10.000,- Ft
Závada Pál.....	5.000,- Ft
Karasz Mihályné.....	1.000,- Ft
Isten előtt ismert testvérünktől.....	5.000,- Ft

*Az Úr Isten szereti a jókedvű adakozókat!
 Köszönjük adományait, és szeretettel várjuk
 további támogatásait!*

Kiadja: a Tótkomlói Evangélikus Egyházközség
Felelős kiadó: Szpisák Attila, evangélikus lelkész

Főszerkesztő: Schnetterné Lóczi Ilona

Szerkesztőség tagjai: Sovány Zoltán,
 Rusznákné Nyiregyházi Kinga

Lektor: Boborné Tuska Erzsébet

Címünk: 5940 Tótkomlós, Luther u. 1.

Telefon/fax: 68/460-820

Web: totkomlos.lutheran.hu

E-mail: totkomlos@lutheran.hu

Számlaszám: 53300074-17000019

Nyomtatás: Yes-Press 2001 Bt. Tótkomlós